

רע"פ 5322/22 - שלומי מדלסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5322/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

שלומי מדלסי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כבוד השופטים י' עדן, ע' כהן ו-ג' דניאל) בעפ"ג 27831-02-22 מיום 06.07.2022

בשם המבקש:

עו"ד גבריאל פורט

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כבוד השופטים י' עדן, ע' כהן ו-ג' דניאל) בעפ"ג 27831-02-22 מיום 06.07.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באשקלון (כבוד השופט ח' נחמיאס) בת"פ 53523-07-20 מיום 04.01.2022, בצירוף ת"פ 32001-10-19, ת"פ 50847-02-20 ו-ת"פ 9643-03-21, לבקשת המבקש ובהעדר התנגדות מטעם המאשימה.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

1. כאמור, ביום 04.01.2022 נגזרו דינו של המבקש וזאת לאחר שהודה, במסגרת הסדר טיעון מסוג "ניקוי שולחן", במיוחס לו בכתבי אישום מתוקנים בארבעה תיקים שצורפו יחד, כמפרט להלן:

התיק ראשון עניינו בעבירת איומים. על-פי כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 18.12.2018 המבקש איים על המתלונן במילים בוטות שאין טעם לחזור עליהן;

התיק השני עניינו בעבירות של הסגת גבול. על-פי כתב האישום המתוקן בתיק זה, המבקש פרץ למבנה ארעי של תחנת מוניות כדי לבצע עבירת רכוש, ולקח מהמקום בקבוקי שתייה;

התיק השלישי עניינו בשתי עבירות של תקיפת עובדת ציבור בבית חולים. על-פי כתב האישום המתוקן בתיק זה, בעת ששהה המבקש בבית חולים בבידוד ניגשה אחות לחדרו והוא ביקש ממנה לרדת לעשן; כאשר זו השיבה לו כי הוא אינו יכול לעזוב את חדרו, ועת ניגשה לסייע לו, המבקש תקף אותה בידו והיא בתגובה יצאה מהחדר. מיד ובסמוך לכך הגיעו למקום קצין בטחון וסייר. על-פי המתואר המבקש הוסיף ואיים על קצין הביטחון בכך שאמר לו בטון מאיים "אל תדאג אני אתפוס אותך בחוץ". בד בבד שבה האחות לחדרו של המבקש במטרה להוציא מחטים מידיה וצנתר שלפוחית שתן מגופו, אך המבקש, בתגובה, החל להשתולל ולהתפרע עד כדי כך שקצין הביטחון והסייר נאלצו להחזיק את ידיו, אגב המתואר שב ותקף המבקש את האחות, זו הפעם בבעיטה;

התיק הרביעי עניינו בעבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. על-פי האישום הראשון בתיק זה, ביום 12.07.2020 התפרץ המבקש לרכב בכך שניפץ את חלון הרכב באמצעות אבן, הכניס את ידו לרכב, פתח את דלת הרכב ונכנס בכוונה לבצע גניבה, ונטל מהרכב סכום של כ-1,000 ש"ח. על-פי האישום השני, במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, אך בין התאריכים 10.07.2020 ל-12.07.2020, התפרץ המבקש לרכב בכך ששבר חלון ברכב, הכניס את ידו לרכב, פתח את הדלת, חיטט בו בכוונה לבצע גניבה, ונטל מכשיר קשר וכסך מזומן בסכום של כ-700 ש"ח.

2. בבואו לגזור את דינו של המבקש בית משפט השלום נתן דעתו, בין היתר, להודאתו ולעובדה שצירף ארבעה תיקים, וזאת כעדות לרצונו "לפתוח דף חדש" ולקבלת האחריות על מעשיו; לחסכון בזמן השיפוט הכרוך בהודאה ובצירוף האמורים; וכן למניעת הצורך להעיד עדים. מצדו השני של המתרס הביא בית משפט השלום במניין שיקוליו את עברו הפלילי הנכבד של המבקש, הכולל הרשעות קודמות רבות; תוך שהוער כי עליהן נתן המבקש את הדין, ותוך שצוין כי לא נעלמה מעינו של בית המשפט העובדה כי האחרונה שבעבירות הקודמות בוצעה לפני כ-15 שנה. לשם שלמות התמונה יצוין כי בית משפט השלום התייחס גם לאמור בתסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו של המבקש, אך בסופו של דבר דחה את המלצת שירות המבחן לגזור על המבקש צו מבחן וצו שירות למען הציבור בלבד.

בשים לב למכלול השיקולים השונים, החליט בית משפט השלום שלא למצות את הדין עם המבקש, ולהסתפק בהטלת העונשים המינימליים המתחייבים בנסיבות כל עניין. בקצירת האומר יצוין כי הוטלו על המבקש בסך הכול 10 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית. לסיום נקבע כי עונשי המאסר שנגזרו על המבקש בפועל ירוצו במצטבר בינם לבין עצמם, כך שבסך הכול ירוצו רק 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצר.

3. אף על פי כן המבקש סבר כי בית משפט השלום החמיר עמו, ומשכך הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שהתמקד, רובו ככולו, בטיעונים לענייני מתחמי הענישה. בשולי הערעור, בפסקה האוחזת כשורה נכתב כך: "טעה בית המשפט קמא הנכבד עת הורה על ריצוי עונשי המאסר בפועל שהשית על המערער באופן מצטבר". בהקשר אחרון זה יוער, לשם שלמות התמונה, כי עיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מלמד כי לטענה זו לא בא זכר בטיעוני ב"כ המבקש בעל-פה.

בו ביום, 06.07.2022, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. בפסק הדין נקבע כי אין מקום להתערב בתוצאה אליה הגיע בית משפט השלום, תוך שהוטעם כך:

"מדובר בצבר עבירות אשר החמורות שבהן הינן עבירות תקיפת עובדי הציבור ויש להוסיף כי הענישה בכללותה, לא רק

שאינה מחמירה עם המערער אלא שאף מקלה עימו באופן משמעותי.

תקיפתו של המערער את עובדי הציבור הינה מעשה אלימות אשר מחייב מענה עונשי תקיף, והטלת חמישה חודשי מאסר בפועל בגין כתב האישום המתייחס לעבירות אלו, הינה מקלה עם המערער, באופן משמעותי.

על הענישה בעבירות אלו כלפי אנשי סגל רפואי, והצוות הנלווה אליהם, לגלם את החומרה של העבירות, ויש להביא בשיקולי הענישה את שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

כך קיימת חומרה גם לעבירות אשר בוצעו במסגרת שתי התפרצויות של המערער לכלי רכב וגניבה מהם. גם כאן הענישה של חמישה חודשי מאסר אינה מחמירה, ואף מקלה עם המערער.

העבירות בשני כתבי האישום הנוספים המצורפים הינן בדרגת חומרה פחותה, ובגין לא הוטלו מאסרים בפועל.

משנבחן מכלול הענישה הכולל עשרה חודשי מאסר בפועל על מכלול ארבעת כתבי האישום, הרי שהמסקנה הברורה הינה כי אין בענישה זו כדי החמרה המחייבת התערבות ערכאת הערעור.

אשר לטענה כי היה על בית המשפט להקל בעונשו של המערער ולרדת אל מתחת למתחמי העונש ההולם משיקולי שיקום - עיון בתסקירים מביא למסקנה כי אכן נעשו ניסיונות מסוימים אך נתגלו בהם קשיים ומכל מקום שיקולי הענישה המרכזיים שיש לתת להם משקל ובפרט בעבירות של תקיפת עובדי ציבור הינם הגמול, הרתעת היחיד והרתעת הרבים ואלו מחייבים ענישה משמעותית, אף מחמירה יותר מזו שהוטלה".

4. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, המתפרסת על פני 18 עמודים בגדרה מעלה המבקש טענות מן הגורן ומן היקב. ברם, בניגוד לטיעוניו בערעורו לבית המשפט המחוזי, עיקר טענותיו מופנות, הפעם, לקביעה בדבר צבירת העונש שנעשתה, לטענתו, בניגוד לדיון וההלכה, ותוך הפרת חובת ההנמקה.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור ונספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

6. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.05.2022)). הבקשה שלפניי נטועה כולה בדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש, וסבורני כי אין כל חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך כדי לדחותה.

7. זאת ועוד יצוין, כי כידוע, טענה בדבר שגיאה ביישום הדין אינה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 1745/21 טבקול נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשקלון, פסקה 27 (10.10.2021)). לא זו אף זו, בהינתן שהבקשה נסובה, בסופו של דבר, על חומרת עונש המאסר שהוטל על המבקש, אציין כי לא מצאתי בעונשו משום חריגה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.2.2020)) - אלא נֶהְפֹּךְ הוא. מדובר בענישה מקלה עד מאוד, באופן המאין כל חשש לעיוות דין או אי צדק, גם אם נעשתה טעות ביישום הדין, ואיני נוקט כל עמדה בהקשר זה.

8. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה. המבקש יתייצב לריצוי עונשו

ביום 11.08.2022, כפי שנקבע.

ניתנה היום, י"א באב התשפ"ב (8.8.2022).

ש ו פ ט
